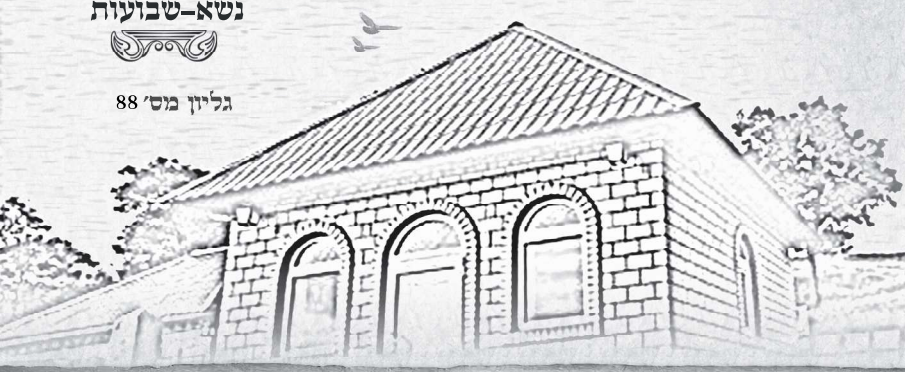

לאור ההלכה

להאיר את הדרך לעובדה ולמעשה
עפ"י מורנו ר' נתן מברסלב
בספר ליקוטי הלכות

פנים בפנים דבר ה' עמכם

קבלת התורה בשבועות, שהוא יום הששי בסיון שכל העולם תלוי בו, הינו אמונת חדוש העולם שהוא העקר, תלוי ביום הקדוש והנורא והנשגב הזה, כי בו קבלו ישראל את התורה שעל ידי זה נמשך עליהם רוח הקדש על ידי משה רבנו, כמו שכתוב, "פנים בפנים דבר ה' עמכם", והארת קדשה הזאת נמשך בכל שנה ושנה מחדש. ועל ידי רוח הקדש הזה נתברר המדמה שעל ידי זה זוכין לאמונת חדוש העולם בשלמות אבל גם אחר כך שקבלו ישראל את התורה וזכו לבחינת רוח הקדש על ידי הצדיק האמת שהוא משה רבנו ופסקה זהמתו זהמת הנחש אז, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, אף על פי כן עדין היו צריכין לחפש ולבקש הרבה עוד למצא ביותר שלמות את הרוח הקדש של משה רבם ואז היו זוכים למה שהיו זוכים, אבל השטן התגרה בהם מאד על ידי הערב רב, שהם המנחשים והקוסמים של מצרים שלא נטרו מזהמת הנחש, שמהם נמשכו בחינת נביאי השקר הנ"ל עד שהסית והדיח אותם בכפירות גדולות, עד שעשו אותו מעשה של העגל. וכל זה בא להם על ידי שלא נזהרו באזהרה הנ"ל לבקש ולחפש עוד ועוד את הרוח הקדש של הצדיק

לחדש את החיים

משה רבנו, כמו שכתוב, "פנים בפנים דבר ה' עמכם", הייתה להם פתאום רוח חדשה והסתכלות חדשה על כל היקום, הם הבינו שבכל דבר בחיים יש תורה ויש שם את מציאות ה' בשר וחלב כשר ופסול וכן על זה הדרך..

והתורה נשארה אצלינו מאז ולתמיד, שזה אומר שנשאר לנו האופציה לחזור לאותו מקום של גילוי כפי שהיה שם אך היא לא עובדת באופן אוטומטי, כי בזמן שאין לאדם את עניין "ההתחדשות" מידי יום ויום "כי בכל יום יהיו בעיניך כחדשים" (ספרי) הרי שהתורה תיהפך אצלו חלילה כמו הרכב שעומד בצידי דרכים ותורה מונחת בקרן זוית וכו' והיא לא תועיל לו כלום בחייו בפועל כפי שהרכב יצא מכלל שימוש,

כי היות והתורה היא כולה אור וגילו מציאות ה' ולא ספר לימוד והוראות בלבד, לכן אם לא נחדש אותה בליבנו, לא נרגיש אותה כלל והיא לא תוכל הרבה להשפיע על חיינו, וזאת בעצם סיבת גלותינו "יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחוק ממני ונתתי יראתם אתי מצות אנשים מלמד" (ישעיה י"ג) אנשים מחזיקים בכל הכוח בתורה אשריהם אך לפעמים שוכחים לחפש יותר את רוח הקדש של הצדיק, כי על ידי רוח הקדש הזה נתברר המדמה שעל ידי זה זוכין לאמונת חדוש העולם בשלמות,

התורה היא דבר נפלא שרק דרכה ניתן לגלות את מציאות ה' בעולם אך צריך שיהיה מי שיגלה אותה צריך שיהיה בן אדם חי, "וחי בהם" שיהיה יהודי שליבו מלא באמונה וחיפוש את ה' אחרת אין לתורה על מה לחול, אדם קם בבוקר המצווה הראשונה לומר "מודה אני לפניך מלך חי.. וקיים.. אדם צריך לומר את זה ולחוש את זה בכל יום מחדש יותר ויותר צריך להתחיל לחיות ולנשום את מציאות ה' וממש לשמוח שיש לנו את ה'

אנחנו יכולים לפעמים לראות בצידי הדרכים רכבים חונים, לאו דווקא ישנים אך משום סיבה כזו או אחרת בעליהם הזניחו אותם או השאירו אותם במכוון למשך שבועות חודשים ואף לשנים, והאבק הולך וצובר עליהם מיום ליום עד שנגררים סוף סוף ומובלים לגריסה..

גם אדם שיש ברשותו רכב חדיש למדי, אם יזניח אותו ולא ישתמש בו כלל הרי הרכב יתבלה בסופו של דבר, אנשים לא תמיד מבינים את עניין ה'התחדשות' מדוע היא חשובה כ"כ, ה'התחדשות' היא לא כתוספת בלבד על הקיים, אלא היא עצם הדבר, וללא התחדשות הדבר לא יהיה קיים יותר כדוגמת ה'רכב' שכשאדם לא ידאג לחדש אותו ולהפעיל אותו תדיר הרי שהוא יצא מכלל רכב ולא יוכל לשמש יותר את בעליו,

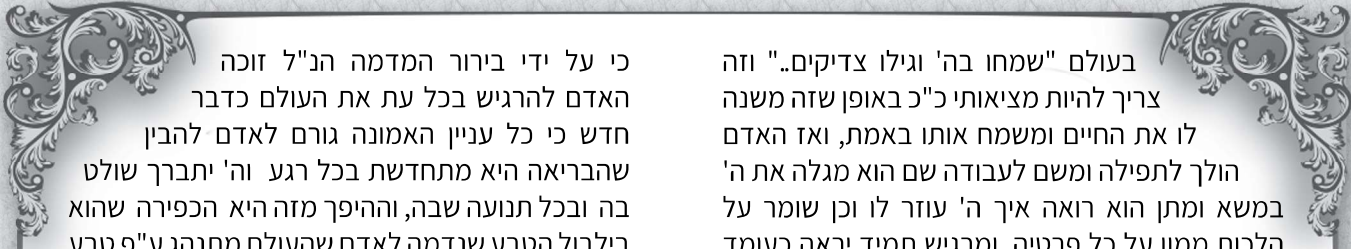
את התורה הקדושה אמנם קיבלנו בהר סיני שהוא יום הששי בסיון, אז ירדה לעולם המתנה הגדולה והנפלאה הזו, אך התורה לא נשארת כמו שהיא אם לא מפעילים ומחדשים אותה,

ומהי התורה הקדושה? התורה היא כלי לגלות את מציאות ה' בעולם באופן שהאדם תהיה לו אמונה ושמחה חזקה בה' יתברך תמיד, והוא ממש יחיה את ה' יתברך מתוך סיפוק וחוויה אמיתית עד שעיקר תענוגו בעולם תהיה התבוננות באמונה ובכל דבר בעולם לראות את מציאות ה' ונפלאותיו, ועניין זה נקרא אמונת חדוש העולם שהוא העקר,

כשעם ישראל קיבלו את התורה זה לא היה כמו שאנחנו מתיישבים ללמוד.. לפעמים בעייפות ובייאוש.. מי אני ומה חי.. הם כלל וכלל לא חשבו על עצמם מרוב גילו מציאות הבורא שהייתה שם כי בו קבלו ישראל את התורה שעל ידי זה נמשך עליהם רוח הקדש על ידי

ליקו"ה
חושן משפט
חלק א'
הלכות שלוחין
הלכה ה'
אות ח-ט'
את ח-ט'

האמת משה רבם כדי לברר עוד את האמונה הקדושה ולחזקה יותר ויותר. ומחמת שנתרשלו בזה התגרה בהם השטן והכשילים כל כך בכפירות כאלה עד שעשו עבודה זרה ממש. שכל זה נמשך מכפירת אמונת חדוש העולם. כי דודע למבינים אמתיים שכלל הכפירות שבעולם הן של הדורות הקודמים שעבדו עבודה זרה ממש, הן של הדורות של עבשו שטועים על ידי חכמות שקר, בלם נמשכין מכפירות חדוש העולם, מחמת שאמונת חדוש העולם אי אפשר להשיג בשום שכל ומופת שכלי של הגיון כי אם על ידי רוח הקדש של הצדיק האמת שבכל דור שהראשון והרבי שבכלם הוא משה רבנו, אבל צריכין לחפש ולבקש אחריו מאד בכל עת אפלו מי שכבר התחיל למצאו וכו' כי באמת צריכין לחפש את הצדיק האמת תמיד אפלו המקרבינו אליו וכו"ל שייצבו להתקרב אליו ביגיעות יותר ויותר כדי לקבל ממנו יותר ויותר עצות וכו'. כי הצדיק מסתתר בכל פעם מהעולם מחמת קלקולם ונתרחק מהם הרבה עד שקשה להם לקבל ולינק מאורו הגדול כי אם על ידי יגיעות ובקשה הרבה ולבקש ולהתחנן הרבה לפני ה' יתברך

כי על ידי בירור המדמה הנ"ל זוכה האדם להרגיש בכל עת את העולם כדבר חדש כי כל עניין האמונה גורם לאדם להבין שהבריאה היא מתחדשת בכל רגע וה' יתברך שולט בה ובכל תנועה שבה, וההיפך מזה היא הכפירה שהוא בילבול הטבע שנדמה לאדם שהעולם מתנהג ע"פ טבע מזה אלפי שנים וכל העולם הוא ישן מיושן ואין בו דבר חדש, וממילא גם לא יכול להתחדש ישועות ברוחניות ובגשמיות ח"ו שכל זה נמשך מכפירת אמונת חדוש העולם,

נמצא שעיקר העבודה של האדם הוא לזכות לאמונת חדוש העולם ורק כך ניתן לקבל את התורה, וסיבת החטא של עם ישראל תיכף אחרי קבלת התורה בחטא העגל היה בגלל זה שלא נזהרו באזהרה הנ"ל לבקש ולחפש עוד ועוד את הרוח הקדש של הצדיק האמת משה רבם כדי לברר עוד את האמונה הקדושה ולחזקה יותר ויותר. ומחמת שנתרשלו בזה התגרה בהם השטן והכשילים כל כך בכפירות כאלה עד שעשו עבודה זרה ממש,

וכן הוא לעניין כל אחד ואחד שרוצה לזכות לקבלת התורה, יראה לחפש ולבקש בכל יום ובכל שעה מחדש את אור ה' יתברך כאילו שלא ידע ממנו כלל, אין דבר כזה אני כבר יודע.. אני ברסלב.. כי צריכין לחפש ולבקש אחריו מאד בכל עת אפלו מי שכבר התחיל למצאו וכו' אפלו המקרבינו אליו גם את התחלת למצוא זו רק התחלה ובשביל להמשיך למצוא עוד ועוד צריך לחפש כל יום מחדש כי עדיין אינך יודע כלום מה יש עוד... אחרת התורה מזדקנת ואינה יכולה לשמש יותר למטרה האמיתית שהיא אמונת חדוש העולם שמתגלה לאדם רק ע"י בירור המדמה לחפש כל הזמן לנקות את הראש מהעבר ומהדמיון וההסתכלות המוטעית, ולחשוב על אמונה והתחדשות הבריאה בכל עת ובכל שעה.

בעולם "שמחו בה" וגילו צדיקים.. " וזה צריך להיות מציאותי כ"כ באופן שזה משנה לו את החיים ומשמח אותו באמת, ואז האדם הולך לתפילה ומשם לעבודה שם הוא מגלה את ה' במשא ומתן הוא רואה איך ה' עוזר לו וכן שומר על הלכות ממון על כל פרטיה, ומרגיש תמיד יראה כעומד לפני ה' גם בשעת עבודה, וכך הוא מגדיל את דעתו בכל שעה ובכל יום ואינו נותן לנשמתו להתנמנם בהרגל דרכיו כי "אין טוב להיות זקן, הן חסיד זקן, והן צדיק זקן, זקן אין טוב" (שיחות הר"ן נ"א) כשאדם חי באופן כזה זהו בירור המדמה שעל ידי זה זוכין לאמונת חדוש העולם,

כי המדמה היא המחשבה של האדם המשוטטת כל הזמן בענייניו ובחיייו, וכל אחד רואה את העולם שונה מחבירו כי כל אחד יש לו מדמה אחר היינו שהוא רואה את הדברים כפי שהוא מדמה אותם בשכלו, ולכן אנו יכולים לראות שני אנשים שנפגשים באותה סיטואציה ולכל אחד זה משפיע שונה לגמרי, וזה מפני שהמדמה וההסתכלות שלהם הוא שונה לחלוטין,

ועניין בירור המדמה הוא שהאדם זוכה לראות את המציאות האמיתית של העולם כפי שהיא באמת, ומציאות העולם באמת הוא שה' יתברך בלבד עושה ומקיים את הכל, ומציאותו שוכנת בעולם בכל דבר ודבר, רק שאי אפשר לנו להשיג את זה בשכל שאמונת חדוש העולם אי אפשר להשיג בשום שכל ומופת שכלי של הגיון ולכן יש את עניין האמונה שדרך זה שהאדם חי את מציאות ה' בכל יום מחדש ומשתדל להנות ולהסתפק מכל מה שיש לו כי הוא רואה בזה נפלאות ה' ולא כדבר ישן נושן הרי בזה הוא מזכך את כח המדמה שלו עד שהוא מגיע לבירור המדמה שזה עניין ספירת העומר עד שבאים לשבועות שהוא קבלת התורה בשבועות, הינו אמונת חדוש העולם שהוא העקר

פניני אור

שבתורה הוא ענין החדוש החדש שיש בפרושי התורה, ולנו שייך הדבר כפי מדת ההתמדה שות כפשוטם בקיומם של הדברים למעשה, ומיום ליום נתעלה עד שנשיג ונבין לאמת סודות השבעים פנים שיש בתורה. (שיח שרפי קודש)

אמרו, שבחינת השבעים פנים שיש בתורה (המבאר ממנו בלקוטי מוהרן סימן ל"ו) השיך לאנשים כערוכנו למעשה, הוא בזה שנתחדש בתורה יותר ויותר בפרט על-פי דרכי עצותיו של רבנו הקדוש, כי בחינת השבעים פנים

לע"נ שמואל בן אברהם בחמן שמחה